Selvsyn og Erfaringer for, hvor ringe Forudsætninger mange Kvinder har til at pleje og passe deres Børn. Disse er i Vinter blevet bekræftet af to Skolelæger, der offentlig udtalte, at det ved Undersøgelse af Børn i 10—12 Aars Alderen kunde bevises, at disse var svage, fordi de fra spæde var daarlig plejede og galt ernærede. Det er saaledes højst forskelligt, hvad der bydes Smaabørn, ligefra sød Mælk og Kærnemælk til Kaal og Ærter. Naar de skriger af Sult gives der dem en Narresut i Munden. Det er ikke altid økonomiske Grunde, som bærer Skylden for Børnenes daarlige Pleje; det er lige saa ofte Uvidenhed. Dette paavises blandt andre ogsaa af Kommunelærer Ludvig Hammer i hans Bog »Under Hjemmets Aag.« Ligeledes med Hensyn til Renligheden, begaas der mange og store Fejl. Altfor ofte unddrages Smaabørn Lys og Luft, og mange Mødre tror at gavne Børnene ved at holde paa Varmen, lukke Vinduerne saa tæt i som mulig, til Trods for, at Børn sover langt bedre i et koldt Værelse.

Vi har en Statistik over Dødelighed blandt Børn, men vi har ingen Statistik over, hvor mange Børn, der underernæres og er svage paa Grund af daarlig Pleje. Der er nu i Udlandet begyndt et Arbejde under Navn af Mannheimersystemet. Skolelæge, Dr. Poul Hertz taler derom i disse Dage ved Lærermødet i Roskilde. Mannheimersystemet bestaar i, at man med bestemte Mellemrum vejer og maaler alle Skolebørn. Paa denne Maade kan der saa udarbejdes en Statistik over Børnenes Ernæringstilstand. For Københavns Vedkommende bliver det sikkert et sørgeligt Resultat, der opnaas. Jeg tror sikkert, at det maa være heldigt at retlede Mødrene. Jeg undervurderer ikke, at der bødes paa dette ved Skolebespisning, Landophold, Sanatoriebehandling og lignende; men det maa være bedre at r e t l e d e end at bøde.

For at saa mange som muligt kan lære Barnepleje, var det heldigst, om Kommunerne tog denne Sag op, enten i Lighed med Fortsættelsesskolen, eller ved at støtte forskellige Foretagender, der arbejder med dette Maal. Kommunerne støtter jo Mænds Uddannelse saavel i Haandværk som Industri, og her gælder det dog mere, det gælder en kraftig Slægt.

Siden jeg fremkom med dette Forslag i Københavnskredsen, er der stiftet en Nationalkomité til Børnedødelighedens Bekæmpelse. Muligvis kan Samarbejde hermed komme i Gang, og Arbejdet derved faa større Rammer. Jeg vil saa indtrængende, som det er mig muligt, bede Fællesstyrelsen tage denne Sag op«.

Fru Mathiesen forelagde herefter en Plan for et saadant Kursus, som skulde bestaa af 4 Gange 2 Timers Undervisning, dels ved en Læge i Teori og dels ved en Sygeplejerske i Praksis.

Kvinderne i de kommunale Raad.

Kjøbenhavn.

I Borgerrepræsentationens Møde d. 25. Oktober, deltog flere af de kvindelige Medlemmer i den fortsatte Diskussion om Forslag til Revision af Sundhedsvedtægten.

Følgende er et Uddrag af Forhandlingerne:

Frk. B l o m vilde først omtale § 3, der omhandler Sundhedskommissionens Medhjælp. Den nuværende Medhjælp bestaar udelukkende af Mænd, og den her foreslaaede ligeledes. Det kunde ikke andet end forbavse, at Sundhedskommissionen ikke har følt Savnet af kvindelig Medhjælp. Hvordan mon det vilde se ud i private Hjem, hvis det dér var forment Kvinder at have Tilsyn med Renligheden? I den foreliggende Sundhedsvedtægt er der mange udmærkede Bestemmelser om, hvor rent der skal være i Bagerier, Brødudsalg, Mælkerier, Logishuse o. s. v., men hvad hjælper alle disse udmærkede Bestemmelser, hvis Øjnene, der skal føre Tilsynet, ikke kan se Snavset? . . . . Vilde det ikke være betimeligt og tidssvarende nu at indføre et civilt Tilsyn, bestaaende baade af Mænd og Kvinder, de sidstnævnte særlig hvor det gælder Tilsyn med Renlighed?

Fru A r e n h o l t ønskede i Tilslutning til Frk. Blom i § 3, andet Stykke, efter Ordet »Mænd« tilføjet »og Kvinder«.

Fru J o h a n s e n havde bedt om Ordet, fordi hun under hele Debatten ikke havde hørt nogen tale om, hvorledes man kan forvare sig mod Smitte, man udsættes for gennem Beklædningsgenstande. Disse Genstande forarbejdes i Reglen i private Hjem, i smaa Lejligheder med to Værelser, hvoraf det ene saavidt muligt holdes til Stads, medens det andet baade tjener til Opholdssted for Familien og til Værksted, meget ofte ogsaa til Sygeværelse. Der er ganske sikkert en Fare for Sundheden i den Maade, hvorpaa disse Genstande forarbejdes for derefter ved Forhandling at spredes rundt i Befolkningen. Der var saaledes for et Par Aar siden et Værksted i Adelgade, hvor der benyttedes udenlandsk Arbejdsgraft, og hvor de paagældende